

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy órára . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
székküldésére vonatkozó felszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók

Weidinger N. utóda Domjan I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Kószai János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papír- és könyvkereskedésében

A magyar kir. honvédség.

Pécs, 1894. szept. 19.

Létfényesebb tanubizonyosága annak az általános nemzeti óhajnak, hogy Magyarországnak önálló hadserege legyen, az az osztatlan lelkese-
dés, melylyel a magyar nemzet a magyar kir. honvédség felállítását fogadta, az a páratlan áldozatkészség, melylyel ez intézmény fejlesztéséhez és megerősítéséhez szükséges óriási összegeket panasz nélkül kiszolgáltatta, mert a magyar nemzet a honvédségben a jövő önálló magyar hadsereg magvát látta s el volt telve a reménytől, hogy ebből a magból rövid idő alatt, midőn a bécsi körök bizalmatlansága ennek a nemzetnek őszinte és odaadó lojalitása által le lesz győzve, ki fog fejlődhetni az a nemzeti haderő, mely manapság, az általános védkötelezettség korában, legbiztosabb záloga az erőteljes honvédelemnek.

A hadseregek a háboru technikájának bámulatos fejlettsége s a fegyverek nagy tökélyesítése dacára nem lelketlen gépezetek, melyeknél csak a mechanika és matematika rideg szabályai vehetők számításba, hanem épen azért, mert a nemzetek fiainak színe-javát egyesítik magokban, organikus intézményei a nemzeteknek s azért az oly hadsereg, mely szervezete- és szelleménél fogva nem illeszkedik bele valamely nemzet élő szervezetébe, hanem állam lenni az államban s az egész polgári társadalmat csak emberanyagot és pénzt szolgáltató közegnek tekinti, nem is felelhet meg annak a nagy nemzet- és országvédő feladatnak, mely a hadseregek egyedüli létjogosultságát képezi.

A mi bécsi uraink azonban soha sem tanulnak, a mi az osztrák hadseregnek mindig legnagyobb gyengéjét képezte, a nemzeti eszmékkel és érdekekkel való örökös hadilábon állás, egy betűt sem változott a legújabb időkig. Magyarországnak a hadserege feletti önálló rendelkezési jogát nem az teszi lehetetlenné, mintha ez veszélyeztetné a pragmatika sankcióból folyó közös és viszonyos védelem teljesítését, mert hisz ha külön hadsere-

gekkel közös és viszonyos védelem nem volna lehetséges, akkor képtelen ég lenne önálló, egymástól teljesen független államok véd- és dacszövetsége is, akkor a már annyira megszilárdult hármasszövetség sem érne egy fabatkát sem. Magyarország hadseregének önállósítását pusztán és egyedül a bécsi körök esőkönös bizalmatlansága és abszolutisztikus hajlandósága teszi lehetetlenné, mert ők a hadsereg főfeladatát nem az ország területi épségének fentartásában s a nemzet belbékéjének külső támadások elleni megvédésében, hanem abban látják, hogy ezzel a nemzetet csak az ő zavart képzeletökben létező szeparatistikus vagy épen antidinasztisztikus merényletekben megakadályozhassák s nem látják be, hogy egy jogos nemzeti igényeiben kielégített Magyarország százszorta erősebb védpajzsa az uralkodóháznak bármily hatalmas hadseregnél, mely magát a nemzettel azonosítani nem tudja vagy nem akarja.

A hagyományos osztrák katonai szellem ezen képviselői már keletkezése óta gyanus szemmel nézték a magyar kir. honvédséget, mert az oly haderő, mely a nemzet rokonszenvét bírja s mely viszont magát szintén a nemzet kiegészítő részének érzi, az ő számításukba nem illik bele.

A bécsi befolyás tehát a magyar honvédelmi miniszter székébe beleültetett egy teljesen szíve szerinti osztrák generálist azzal a feladattal, hogy a nemzet reménykedését megheiusítva a magyar honvédséget fejlessze a közös hadsereg egyszerű segédcapatává szervezetben úgy, mint szellemben egyaránt.

És Fehérváry báró fényesen megoldotta ezen feladatát. A honvédséget katonailag, igaz, magas fokra fejlesztette, de azon az uton, melyen egy nemzeti haderő képzése felé haladt, nemcsak megállította, hanem teljesen a cs. és kir. közös hadsereg képére és hasonlatosságára teremtette. — Megszüntette először is a honvédség zászlóalj szervezetét s a közös hadsereg mintájára ezredkebe osztotta; behozta a feketesárga jelző-zászlót, pedig mi pécsiek jól tudjuk, mert volt alkalmunk eleget látni, hogy régebben a honvédpá-

rancsnok lakását mindig magyar nemzeti zászló jelezte; a honvédséget ezután beosztotta a közös hadtestek kereteibe s azóta megszűntek a nagy honvédségi gyakorlatok, sátoztáborunkban most hadosztályok helyett csak ezredgyakorlatokra jön össze a honvédség, mert nagyobb gyakorlatot csak a közösökkel egy keretben végezhetnek; elárasztotta s még folyton árasztja el a honvédséget a közös hadseregből átlépő tisztekkel, kik megakadályozzák a magyar kiképzést nyert honvédtiszteket az előléptetésben s átplántálják honvédségünkbe az osztrák hadsereg hagyományos szellemét s hogy ez a szellem ezentúl már azokba a tisztekbe is bele legyen verve, kiket mi képeztünk ki a honvédség számára, legutóbb elhatározta, hogy a Ludovika-akadémián ezentúl csak oly tisztek legyenek tanárokkul alkalmazhatók, kik a közös hadseregből lettek áthelyezve a honvédségbe.

Ily módon aztán elérjük azt, hogy a közös hadsereg számára felállítandó magyar tiszti akadémia helyett a honvédségi akadémia vedlik át lassankint osztrák tiszti iskolává.

Kálnoky exposéja.

Az osztrák delegáció budget bizottsága hétfőn d. e. 10 órakor gyűlt össze első ülésre. Délután három óra volt már, midőn Kálnoky kezdett beszélni. Nem azért fegyverkezünk — mondá — mert a hármasszövetség tagjai vagyunk, hanem biztonságunk megóvása végett. Nem csupán a szövetséges társakkal élünk a legbékésebb viszonyban, de a többi nagy államokkal is, azért a kisebb országokban előforduló eseményeket nyugodtan lehet szemlélni, mert mégis csupán helyi érdekük és mi nem fogunk például Szerbiában politikát csinálni, mely állammal különben szintén jobb viszonyban élünk, mint ezelőtt. Ami Bulgáriát illeti, sajnálandó ugyan a miniszterelnök személyében történt változás, de azért az utódot nem kell mindjárt gyanúsítani. Különben is ez állam mostani belviszonyai nem érintik a jóakaratot, melylyel irányában viseltetünk. Románia teljesen a hármasszövetségre támaszkodik és a különféle nemzetiségi áramlatokkal szemben egészen korrektül járt el. Pacaknak azt mondja, hogy ha a csehek nem is ismerik el a hármasszövetséget, azért ők is osz-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Virradóra.

Irtá: Kovács István.

(Folyt. és vége.)

Késő! . . . Meghalt! . . .

Ki mondta? . . . Az orvos . . . Hazudott! Milyen jó is lenne elhítenni magaddal, Szalkai András, hogy mindez egy rossz álom. Az a halott azt mondja, hogy való, igaz. — Szeretted Tercsit, most is szeretted. Volt idő, midőn nem szeretted, az a te nagy bűnöd. Nyomorult vagy te Szalkai András! Ki az oka?

Megmondja a szived; ajkadon lebeg a szó, de nem mered kimondani. Tercsi, a ki azért könyörgött, hogy ne hagyj el, vagy az, a ki elküldött. Az a másik? . . . Holnap vásár lesz a városban, megveheted a selyem ruhát annak; — ennek elég lesz egy koporsó is, van ruhája, a miben kiterítsék. Annak tartsd meg a forró ölelést, édes csókot, — ez megelégszik egy könyvvel is, melyet sirjára ejtesz, annyit megérdemel téled. Talán többet is? . . . Miért sírsz Szalkai András? Tegnap még erős férfi voltál, most gyermek vagy? Boldogtalanságodat siratod? Hiszen most már szabad vagy, élheted világot, ez asszony nem áll utadban, csak három napig, míg a temetőbe kikiséred. Kinek mi gondja rá, hogy te ölted meg? . . . Megölted? Ki beszél néma csendben? Van még azon a halotton s rajtad kívül más is a szobában, akinek hangját megérted?

A lelkiismereted beszél azzal a halottal. Hallgasd csak! . . .

Két évvel ezelőtt meghalt a szomszédod, Biró Péter. A fiatal özvegy teie sirta a kendőjét egy nap, másnap megtanult mosolyogni, harmadnapra elfelejtette. Könnyű volt felednie, mikor te is segítettél neki.

Az aratás küszöbön volt, jó szomszéd voltál, segítettél amiben lehetett. Mikor eladtad a gabonát a vásáron s készpénzzel számoltál be a szép özvegynek, elibéd állott s olyan szépen tudott beszélni:

— Mivel háláljam meg ezt a nagy szívességét, Szalkai uram?

Meg lett az hálálva, ha az arát Tercsi fizette is meg. Drága ár volt: földi boldogság, egy élet.

Pedig szemrehányást se tett neked Tercsi egy szernél többet, — utólszor volt — hogy az ő ölelése nem volt már forró, csókja nem volt édes, szava sem nyájas, maga sem kedves. Könnyen tudtad ti segíteni rajta. Eladtátok a házat s a falu tulsó szélén vettetek egy másikat, hogy ne lássa az az asszony, mikor sugtok bugtok. Nyomorult, hibás ember vagy te, Szalkai András. . . Te vagy egyedül a hibás, nem az a másik is, ki hálót borított szemedre, hogy ne láss semmit, csak őt, — ne hallj semmit, csak az ő édes szavát.

. . . A feleségedtől el sem bucsuzhattál, a kérés, könyörgés sem tartott vissza, pedig ez az elválás a tulvilágig tart. Mit mondanak az emberek? Megölted a feleségedet, — az utcai gyermek is ezt kiáltja utánad, — egy másik asszonyért! . . . Csak aztán az a másik asszony megérdemlé, meg tudná könnyíteni ezt a te nagy bűnhődésedet. Tercsi szebb volt leánykorában, mégis hamar ráuntál; ráunsz erre

is, mint a volt feleségedre. Volt? . . . Ez fáj most neked? . . . Eddig az fáj, hogy van. Ki hát a hibás, Szalkai András? Tercsi nem, — ő csak tűrt, remélte jobbulásodat, szenvedett, míg te mulattál s meghalt boldogtalanságában, hiába, te érted, . . . kettőtökért . . .

Szalkai András letörölte arcáról a lepergő könyveket, oda ment a halotthoz, mintha tekintetével akarta volna kiengesztelni. Majd hirtelen egyet gondolt, elfújta a tövéig leégett gyertyát, — a szűrt le sem vetette este óta — s sebes léptekkel távozott hazulról, — most már nem volt, a ki marasztalja.

Sokszor megtette ő azt az utat, a melyre most indult. Egyszerre Biró Julis háza előtt találta magát. A szobában égő gyertya világát a sötét virágos függöny gyengén engedi átszűrődni. Vajjon mit csinálhat hajnal hasadákor Biró Julis?

Szalkai oda tapasztja füleit az ablakhoz. Vidám kacaj hallatszik ki a szobából. Nem egyedül van az asszony. Tisztán megértheti, hogy miről beszélnek.

— Az este is itt volt.

— Ha okod lehetne féltékenynek lenni, eltagadnám.

— Miért jár akkor az az ember ide?

— Nem csukhatom be előtte az ajtót; özvegy asszony vagyok . . .

— De hiszen Szalkai feleséges ember, ugy sem lehet a férjed.

— No lásd, s mégis szemrehányást tesz az érte, hogy meglátogat, — pedig ennek is te vagy az oka, Gyuri; sokáig huzod-halaszod az esküvőt.

— Tudod, hogy szüleim ellenkeznek. De talán végét szakítanám a halogatásnak, ha tudnám, hogy nem szereted Szalkai Andrást.

tozkodnak a béke áldásaiban. Ami a belbékét illeti, azt ő felsége az egész államban föntartani igyekszik, ez képezi legfőbb gondját.

Külföld.

Khina veresége. A khinai csapatoknak csufos veresége Koreában, mely a legutóbbi hírek után előre látható volt, végre bekövetkezett. A folyton előre nyomuló japáni haderő teljesen visszazoritotta a 20 000 főből álló khinai hadsereget Pjong-Yangba, főhadiszállására, aztán a tábornok ostrom alá vette és a csata hevében teljesen megkerülve a khinaiak hadállását, teljes győzelmet aratott. A jól fegyverezett és a modern harcászat elvei szerint és eszközeivel ütköző japáni seregeknek csak 30 halottjába és 270 sebesültjébe került ez a győzelem, míg a khinaiaknak 2300 halottja maradt a csatateren, a többiek még csak elfutni sem voltak képesek, hanem egypár ezer embert kivéve, az egész sereg, részben foglyul esett, részben megsebesült. A japánok számos zászlót foglaltak el az ellenségtől, azonkívül mindenféle élelmi készletet és hadi szerszámot. Sok khinai, köztük Tso-Fouk tábornok és több tiszt, a japánok fogságába került. Ping Jang és az ottani khinai erődítvények a japánok hatalmában vannak. A khinaiak szét vannak szórva és futnak. Nőshwangban a khinai katonák a hátralékos zsold ki nem fizetése miatt föllázadtak. Egy csapat éhezni szökevény megsarcolja az országot. Macintyre misz szionárius állomását a garázdálkodó katonák megtámadták és még a lovakat is megették. A miszionárius csak nagy nehezen menthette meg pusztá életét.

Hírek.

— **(A király a hadgyakorlatokon.)** Ő felsége a király hétfőn utazott el a fővárosból a hadgyakorlatok helyére. A király utja mindenfelé igazi diadalut volt. Mindenütt rajongó lelkesedéssel fogadták. Nagy-Maroson a híverési munkákat a Duna közepén veszteglő Fiume gőzös födelzetéről nézte végig ő felsége. Nógrád megye határán Deegenfeld gróf főispán fogadta a királyt. Balassagyarmat belterületének határán Reményi Károly városbíró üdvözölte. A megyeház előtti tribünről a vármegye ifju hölgyei, mintegy 70 szép leány, virágokat szórtak ő felsége útjára. Aztán a különböző küldöttségek tisztelegtek a királynál. Kedden a hadgyakorlatokat tekintette meg ő felsége.

— **(Pulszky Ferencz ünneplése.)** Pulszky Ferenc a kitünő tudós, a nemzeti múzeum igazgatója hétfőn töltötte be 80-ik esztendejét. Tisztelői és barátai az alkalmat czüendes ünneplésre használták föl. A Kisfaludy-társaság nevében Bethy Zsolt személyesen gratulált Pulszkyknak. Az országgyűlési szabadelvű párt nevében Podmaniczky Frigyes báró üdvözölte. Eötvös Loránd báró vall. és közokt. miniszter is levélben üdvözölte. A múzeum tisztikara hétfőn délelőtt tisztelgett nála.

— Hahaha! . . . Szeretni? . . . Ugyan mi szeretni való volna a madárijesztőn?
Halod Szalkai András? Madárijesztő vagy! . . .
Mit is mondott az a másik asszony?
— Ha elmegysz, megcsallak, amilyen igaz, hogy Szabó Tercsi a nevem.
Szeretted téged igazán, nem tudta megtenni, nem vitte rá a lelke.
Ez azt mondta „soha!” A „soha” egy napig sem tartott. Tercsi a tied volt, elvesztetted; a másik sohasem volt a tied. Ilyen asszonyért lettél te nyomorult? . . . Madárijesztőtől félni szoktak . . .
— Akkor féljen, reszkessen tőlem!
Beteljesedett a Tercsi szava. Megvert már az Isten téged Szalkai András.

A falu hirharangjainak, Kádárnének és Szilénének jó napjuk volt, alig győzte nyelvük a sok ujságot lepergetni.

— Virradóra megöiték Biró Julcsát.

V.

Egy télen egy orvos barátommal Zsolnára utaztam. A hófúvások miatt egy napig Illaván kellett vesztegelnünk s hogy némi szórakozást keressünk magunknak, meglátogattuk a fegyházat. Sorba jártuk a műhelyeket.

— Ennyi fegyenc van jelenleg? — kérdém az utolsó műhelynél az igazgatótól.

— Nem, egy magánzárkában van; épen ezen a napon követte el a gyilkosságot.

Kérésünkre az igazgató maga kalauzolt egy hosszú folyosó végén levő egyes zárkához. Az ajtó feltárlása után egy deresedni kezdő, magas sovány embert láttunk magunk előtt.

— **(A törvényszéki elnök haza jött.)** Sávelel Kálmán kuriai bíró, a pécsi kir. törvényszék elnöke szabadságidejének letelte után a tegnapi esttel vonattal hazaérkezett. Hivatalos működését már ma megkezdi.

— **(A pécsi polgári daloskör)** választmánya legutóbbi ülésén elhatározta, hogy a férfiak mellett a vegyes kart is művelni fogja s ezért állandó női énekkart is alakít. A kik tehát ez énekkarba fölvetetni óhajtják magukat, Vész Albert-nél, a daloskör karmesterénél jelentkezhetnek.

— **(Lótenyésztési jutalomdíjkiosztás.)** A lótenyésztési jutalomdíjkiosztásra, melyet a budai külvárosi vásártéren tartott meg a vármegye lótenyésztési bizottsága, fölhajtottak összesen 59 lovat, 36 anyakancát szopó csikóval, 16 három éves kanca csikót és két mén csikót. Tizenöt díjat osztottak ki. Az I. díjat 4 drb. 10 frkos aranyat Ternovics József szentkirályi lakos lova nyerte; a II. díjat 4 drb. 10 frkos aranyat Végh Dániel szentdienesi a III. díjat 3 drb. 10 frkos aranyat Werner János nyomjai; a IV. díjat 3 drb. 10 frtos aranyat Főka Lajos szentdienesi; az V. díjat 2 drb. 10 frtos aranyat Demhardt János n.-bolyi; a VI. díjat 2 drb. 10 frtos aranyat Kresz Henrik n.-bolyi lakos a VII. díjat 2 drb. 10 frankos aranyat Molnár János kisteleki; a VIII. díjat, 2 drb. 10 frtos aranyat Hergenroder János babarci, IX. díjat 2 drb. 10 frkos aranyat Schneider János n.-bolyi, a X. díjat 2 drb. 10 frkos aranyat Trischler János n.-bolyi lakos nyerte el szopó csikós anyakancájával. A XI. díjat 4 drb. 10 frkos aranyat Kresz Ferencz n.-bolyi, a XII. díjat 3 drb. 10 frkos aranyat Méreg Mihály csonka-mindszenti, a XIII. díjat 3 drb. 10 frkos aranyat fölső Lengyel Imre szentdienesi; a XIV. díjat 2 drb. 10 frkos aranyat Steb Ferencz n. bolyi, a XV. díjat 2 drb. 10 frkos aranyat König Konrád n.-bolyi lakos nyerte el 3 éves csikójával. Ménék méncsikók nem díjaztattak. Uradalmak, nagyobb birtokosok, vagy bérlők nem állítottak ki; következő zéskép diszoklevelet senkinek sem adhattak.

— **(A város vagyona.)** A város vagyona 1893 évben a vagyoni leltár szerint 6,084. 435 frt 26 kr, adósság: 797,730 frt 41 kr; tiszta vagyoni érték tehát 5.286,704 frt 85 kr.

— **(Női kereskedelmi tanfolyam.)** A pécsi közs. polgári leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi tanfolyamra a beiratások f. hó 28. és 29-ik napján délelőtti 10—12 óráig a jelzett tanépület igazgatói helyiségben fognak megtartatni. A kérdéses tanfolyamba azok vétetnek fel, kik a polgári vagy felsőbb leánytanoda 4 osztályát jó eredménnyel elvégezték, avagy a bizottság előtt a megkívántató előismeretet fölvéti vizsga után beigazolják. A fölvételi vizsgáért a vizsga előtt 5 frt díj fizetendő. A tanfolyam 8, esetleg 9 hónapon át s heti 15 órában tartatik. A hallgatók részéről tandíj fizetendő, a minnek nagysága a jelentkezők számától tetetik függővé. Bővebb felvilágosítással, a polgári leányiskola igazgatója, Reberits Imre szolgál.

— **(A rossz kövezet.)** Az Irgalmasok-utca elején közvetlenül a Grünhut és Hirschler-féle

— Hogy hívják, — kérdé Gyula barátom.
— Szalkai András.
— Miért került e helyre?
— Megöittem a feleségemet.
— Nem mond igazat, — vágott közbe az igazgató — egy másik asszonyt ölt meg, — a feleségét megfagyva találták azon éjszaka az országuton. A részleteket maga elmondja, ha kérdezik.

Elmondta, nem is kellett kérdezni, a mint leirtam. Mikor bevégezte beszédét: könyörgő hangon fordult Gyula barátomhoz.

— Csakugyan orvos a tekintetes ur?
— Az vagyok. Van valami kérése talán hozám?

— Igen; megkövetem alásan, mondja meg, hogy sokáig élek e még, mert nem szeretnék még meghalni.

— Annyira megtetszett az itteni élet?
— Hej, nem azért, tekintetes uram; hanem félek, hogy nem szenvedek e földön eléggé meg, — de nem azért a . . .

Itt összeráncolta szemöldökét, szeméből harag villámlott elő, görnyedt alakja egészen kiegyenesedett.

— Hát kiért? — kérdém tőle, hogy szólásra bírjam.

Hogy megváltozott az a haragos ember egyszerre. Daróc ruhájával letörölte a szeméből kicsordult könnyet s két kezébe temetve arcát, zokogásától alig lehetett szavát megérteni:

— A feleségemért, az én jó feleségemért, tekintetes uram.

A lelkiismereted büntetted téged igazán meg, Szalkai András!

üzlet előtt oly rossz a kövezet, hogy tegnapelőtt egy vidéki kocsin azon áthaladva olyat zökkent, hogy a kocsin ülő asszony a kocsiból a földre esett és több sérülést szenvedett. Fájdalmában nagyokat jajgatott, a mi az utcában csöndületet okozott. Valóban ideje volna már egyszer, hogy ez élénk forgalmu utcát ellássák aszfalt-burkolattal. Ez utcának, mely amugy is összekötő utcát képez a Széchenyi és Majláth-terek közt, nagy a kocsis forgalma s az első utca, melyen a városunkba érkező idegenek a rossz kövezetről kellemetlen tapasztalokat szereznek. Ha már az egyes utcák teljes kikövezése keresztül nem vihető, legalább a víz által kimosott, vagy mélyre sülyedt köveket javíthatatná ki a hatóság, hogy a forgalmat akadályozó veszedelmes mélyedések, melyek utóvégre nem valók egy nagy városba, eltüntettessenek.

— **(Rejtélyes gyilkosság.)** A bozsoki gyilkosság ügyében a csendőrség erőlesen nyomozott s fölfedezett három asszonyt, a kik látták, hogy Pécsi György, Inhof Gábor és Reinauer Simon bozsoki lakosok 1889 év május havában az azóta nyomtalanul eltűnt Steiner József nevű koldust a pincék előtt megverték. A gyanúsítottak eddig beismerték, hogy a koldust leitatták s aztán kidobták, de nem bántották. A tanúk még azt is vallották, hogy a földön fekvő koldust megnézték s meg is szólították, de ez már nem felelt nekik. Nem lehetetlen tehát, hogy már akkor agyon volt ütve. A három gyanúsított egyént letartóztatták és átadták a pécsvárad kir. járásbírósnak.

— **(Halálozás.)** Angster Rízuska, Angster József orgona építő 11 éves leánya f. hó 17-én rövid szenvedés után elhunyt Pécsen.

— **(Váratlan.)** — Azt mondják, kisasszony hogy az ön atyja nagyon jól áll.

— No, ugy vagy két millióig.

— Szent Isten! Jobban szeretem önt, mint gondoltam.

— **(A pécsi ipartestület)** kebelében működő békéltető bizottság 24 segédtagjának a testülethez tartozó iparosok összes segédei közül leendő megválasztására határidőül Vasváry Gyula rendőrfőkapitány f. é. szeptember hó 23-ik napjának d. előtti 9 óráját (az ipartestület helyiségébe, Siklósi országut 5. sz. a.) azzal tüzte ki, hogy a segédek névlajstroma az ipartestület helyiségeiben az érdekeltek által betekinthező.

— **(Képek a szabadságharcból.)** Kreith Béla gróf a fővárosi 1848—49 múzeum igazgatója, 100.000 képet nyomtatott az iskolákba leendő szétosztathas végett. E képek a szabadságharc dicsőséges momentumait és e korszak jeleseit areképeit ábrázolják. A szabadságharc ereklje múzeum a hazafiasabb városokat, községeket és egyleteket kérte föl, hogy vásárolják tömegesen a honfiai erényekre buzdító-képeket, a melyeken leszakítható szelvények is vannak és ezekkel a fővárosba rándulók megtekinthetik a nagybecsű Ereklje múzeumot. Reméljük, hogy minden magyar város, község és egylet szívesen támogatja ilyen módon az 1848—49 dicső hőseink és vértanúink e Pantheonát a fővárosi Ereklje múzeumot. A támogatók neveit hirlapilag teszi közzé az Ereklje múzeum.

— **(Az anya búja.)** Az alkaptány ajtaja előtt számos ügyfél várja sorsának jobbra vagy balra dülését. A számos ügyfél között egy öregasszonyka izeg-mozog fölőbb s minden áron azon van, hogy elsőül juthasson be az alkaptányhoz. Mikor ez sikerül neki, a szoba közepén megáll s nagyobb szabásu lélekzetet vesz.

— Ilyen dolgot, kérem, ilyen dolgot! — motyogja szaporán.

— Milyen dolgot? — kérdi valami vészt sejtve az alkaptány.

Az öreg asszonyka beszédbe kezd.

— Volt nekem egy szép leányom és egy csunya szoba uram; kérem, Isten tudja hogyan, hogyan nem, egymásba habarodtak. Pedig én jobban vigyáztam a leányomra, mint a rendőr urak olykor olykor a városi rendre.

Az alkaptány közbeszólt:

— Ne sértegesse itt a rendőrséget, hallja, — miféle megjegyzés ez már?

Az öreg anyóka egy újabb lélegzetvétel után csendesebb hangon folytatja.

— Bocsánatot kérek, de már sokszor hallottam, hogy minden bajnak a rendőrség az oka; hát azt gondoltam, nem árt ha egy kicsit megdicsérem a rendőrséget kérem. No ne haragudjék az alkaptány ur, hát hogy egyik szavamra a másikba ne öltsem, — a szobaur az a gézenguz fráter kérem tegnap este megszöktette a leányomat. Ilyen dolgot, kérem, ilyen dolgot!

Az anyóka ismétlen összecsapja a kezét s zokog. Az alkaptány vigasztalja.

— Ne sirjon azért. Miért bántja annyira, hogy a leányát megszöktette a szobaur?

Az anyóka hüppög.

— Miért ne bántana, mikor félhónapi koszt pénzemert rá fizette meg a lókött? Ilyen dolgot, kérem, ilyen dolgot!

— **(Albrecht főherceg)** a B. H. értesülése szerint közelébb végleg visszavonul a magánéletbe s lemond azokról a nagy tisztségekről, melyeket a közös hadseregben betöltött. Albrecht főherceg 77 éves múlt és 58 év óta áll az osztrák-magyar hadsereg szolgálatában; 31 év óta viseli a tábornagi címet.

— **(A mohácsi pénzhamisítók.)** A pénzhamisítók ügyében a mohácsi csendőrség a nyomozást egyelőre betejte. Kardos Géza csendőrszervező Budapestről, hová a napokban az utolsó három bűnrészt kísérte, visszaérkezett. Az eddig letartóztatottak száma százhuszonhét. 40-en a vizsgálat befejezéséig, biztosíték mellett szabadlábon vannak. A budapesti törvényszék a 127 letartóztatottan kívül még százhatvanötöt, többnyire a hamisítók hozzátartozóit, kik a hamis pénzek forgalomba hozatalát eszközölték, vád alá helyezte. Az összes bűnösök száma tehát kétszázhuszonhét. A vizsgálatot Czárán dr és Puskárin, a bpesti törvényszék vizsgálóbírái vezetik. A vég tárgyalásra alig kerül a sor 1897 előtt.

— **(Gazdasági tudósító.)** A földmívelésügyi miniszter Wittelsbach Ottó magyar-bölyi lakost és uradalmi felügyelőt, Baranya vármegye baranyavári járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **(Iskola felavatás.)** A mágocsi izraelita hitközség új iskoláját, e hó 17-én avatták fel. A tantermetek ez alkalomra szépen felszították s a megjelent iskolaszéki és hitközségi tagokat és vendégeket a himnuszszal fogadta a gyermekcsereg. Az iskola célját Lebovits József főrabbi fejtegette s a gyermekeket hazafiságra, emberszeretetre és istenfélésre buzdította. Aztán az iskolaszéki elnök ünnepiesen átadta az iskolát a tanítóknak s a szép ünnep a szózat elénklésével ért véget.

— **(Tűz a vidéken.)** Romonyán f. hó 15-ikén d. u. 4 órakor nagy tűz volt. Varga István földművelő háza, istállója s egyéb gazdasági épülete leégett, az azokban felhalmozott gabonanemű, takarmány, butor s több gazdasági eszközzel együtt. A kár 726 forint 70 krajcár. Biztosítva semmi sem volt. — Árpádon tegnapelőtt délután Putternek Ferenc szalmakazalja leégett. A tűz okai gyermekek voltak, kik a kazal közelében gyúfával játszottak s tüzet csináltak. E nyáron már több községben okoztak tüzet a gyermekek, kikre szüleik elegendő gondot nem fordítanak. A községek előljárói már egyszer e tekintetben is tehetnének valamit.

— **(Mágocon az aratás és cséplés)** már bevégeződött, sőt sok helyen a kukorica-szedést is megkezdték. Ez utóbbiból azonban olyan silány termést kaptak, hogy még az elvetett mag sem térül meg. Burgonya és takarmány-repa sem termelt. Első széna kevés termelt, sarju ugyiszólván semmi sem, s minthogy a legelők kopáron állnak és a jószág künn nem legelhetett, kénytelenek voltak a jószággal az első szénát a nyáron át megetetni. A takarmányhiány igen nagy s e miatt sok gazda kénytelen a baromállományát leszállítani és eladni. A kereskedés pang, a piacot alig keresi fel néhány eladó és vevő. A legutóbbi gabonaárak ezek: Buza 5.40—5.50, rozs 4.20—4.30, árpa 6.20—6.40, zab 6.10—6.30, kukorica (ó) 6.50—6.80. Új morzsolt (szemes) kukoricát még nem hoztak.

— **(A liszt megférgeződését megakadályozni.)** Igen gyakran megesik, kivált ha a gazdasszonynak nagyobb tömegű lisztje van készletben, hogy ellepik a pondrók, a mi pedig ép olyan káros, mint kellemetlen. Ezen alkalmatlan vendégeket úgy tarthatjuk távol a lisztől, hogy lemetszünk néhány juhárfaágat, letisztítjuk leveleit s azután vagy fél napra kiteszszük a szabad levegőre, hogy felesleges nedvességét elveszítse. Az így előkészített ágakat bele dugdossuk a lisztes ládába vagy zsákba s a férgek soha sem fognak jelentkezni. A lisztre semmi hátrányos befolyást nem gyakorolnak a galylek, melyeket azonban időről időre ujjakkal kell a lisztben felesterélni.

— **A Nemzeti Ujság** rövid fennállása dacára máris a legelterjedtebb és legkedveltebb lapok egyike. Nem csuda. A legőszintébb hangon beszélő lap ma a Nemzeti Ujság, mely csürést-csavarást nem tűrő ellenzéki irányával hamar megszerezte a publikum rokonszenvét. Nagy része van ebben a sikerben annak a körülménynek is, hogy a Nemzeti Ujság, melynek élén Günther Antal felelős szerkesztő és Szeredai Leó helyettes szerkesztő állanak, nagy gondnal és figyelemmel, igen élvezetesen van szerkesztve, úgy hogy ma nincs lap, mely előkelőbb irodalmi niveauon állana, mint a Nemzeti Ujság. Vezérek között országos nevű emberek vannak, köz-

tük gróf Apponyi Albert, Horánszky Nándor, Hock János, Bolgár Ferencz, dr. Sáhgy Gyula, Déesy Zoltán, gróf Zichy Jenő stb. Tárcarovata is mindig változatos: legkiválóbb írónk dolgoznak bele, köztük Benedek Elek, Tóth Béla, Bede Jób, Gulliver, gróf Bethlen Miklós stb. szóval a Nemzeti Ujság minden tekintetben kiérdemelte a közönség rokonszenvét. Hetenként egyszer a Nemzeti Ujság külön divat-mellékletet ad, azonkívül adja a gyermekszobában című rovatot. Regényei mindig érdekfeszítően vonzóak. Az október 1-i új negyedév alkalmából nem lehet más lapot jobban ajánlani, mint a Nemzeti Ujságot.

60.000 frt a főnyeremény a lemergi kiállítási sorsjegyeknél, mely 10% levonás után készpénzben fizetetik ki.

Figyelmeztetjük tisztelt olvasóinkat, hogy a húzás már szeptember 27-én történik.

Művészet, irodalom.

Rendkívül érdekes tartalommal jelent meg a „Külföld” című szépirodalmi hetilap legújabb száma, mely Cserhalmi H. Irén és Gerő Attila budapesti írók szerkesztésében mind szélesebb körökben elterjed. Mai száma Zola szenzációs „Lourdes”-a és Ouida remek „Syrllin”-je mellett Serrao Matild a híres olasz író egy gyönyörű „A lakodalom előtt” című novelláját és egy sikerült norvég humoros rajzot hoz, azonkívül egy feltűnően érdekes néger költeményt, egy gyönyörű perzsa és ép oly szép román verset és más érdekesnél érdekesebb kül- és belföldi cikkeket. Előfizetési ára 2 frt 60 kr. egy negyedévre. Új előfizetők ingyen kapják az eddigi regény folytatásokat. Mutatványszámokat küld ingyen a kiadóhivatal Nádor-utca 15.

„A szoknyás gigerlik” hamaros indulót a „vig cimborák” keringő világhírű szerzője Volstedt Róberttől — igen sikerült mulatságos 5 versszak magyar szöveggel, közli a „Zenélő Magyarország” 31-dik — szeptember 15-iki száma. Ez induló rövid idő alatt a legnagyobb népszerűsége fog szert tenni. Tartalmazza továbbá a népszerű zenelap „Itt van az ősz” magyar dalt, Györe Bélától — „Keservesen sir a szellő” gyönyörű népdalt s végül Meyer-Hellmund „Serenacrosco” gyönyörű művét. Előfizetési ár: negyedévre, 6 füzetre, 1 frt. a mi oly csekély, hogy mulasztást követ el minden zongorázó ki azt meg nem szerzi. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalánál, Bpsten VI. Csengery-utca 62. sz. a.

Közgazdaság.

A Belvárosi bank- és váltó üzlet Hecht Samu Budapest

Kossuth Lajos-utca 13 — jelntése:

Budapest, 1894. szept. 19-én.

Az elmúlt héten a speculatio tárgyát képező összes értékek emelkedtek árfolyamban. A kedvező áramlatot egyrészt járadékaink iránt a külföldön mutatkozó bizalom, másrészt a prolongatio sima lefolyása idézte elő. Főképp keresettek voltak azon papírok, melyeket havonta csupán egyszer kell ellátni. Nemkevésbé kedvezett azonban az irányzat, különösen a múlt hét vége felé helyi bankpapírjainak. A jelzálog bank részvényei 6 frttal a leszámítolóbank részvényei 5 frttal emelkedtek. A jelzálogbank részvényei azon hír következtében, hogy a nevezett intézet 3%-os nyeresemény kötvényeinek elhelyezése akadályokba ütközött 2—3 frtot veszítettek árfolyamukból. A leszámítolóbank részvényeiben az utóbbi napokban nagyobb realizálások történtek. A rimamuranyi részvényekben folyton emelkedő árfolyam mellett, kevés üzlet volt. Az arany járadék a pari cursust meghaladta, valamint a korona járadék egy egész százalékkal emelkedett.

A lefolyt hét nevezetesebb áringadozásai:

Magyar hitel	frt	462.50—469.70-ig.
Leszámítoló bank	frt	276.——282.—ig.
Városi villamos	frt	249.50—254.—ig.
Államvasut	frt	353.——359.—ig.
Osztrák hitel	frt	365.50—371.60 ig.
Jelzálogbank	frt	254.——261.—ig.
Rimamuranyi	frt	261.——265.—ig.
Déli vasut	frt	111.75—115.—ig.

Az utolsó jelentésben jelzett kedvező irányzat nem maradt el és mindazok, kik üzlet kötés céljából hozzám fordultak, szép eredményt értek el. Szerény véleményem szerint az emelkedő irányzat további folytatást nyer, ennek oka egyrészt orszá-

gunk fellendülésében, másrészt az azelőtti években a buzában fekvő tőkének papirokban való elhelyezésében keresendő. Első sorban nemzetközi értékeink, melyek a külföld által is vétettek, bírnak dacára a magas árfolyamoknak, emelkedőképességgel. A leszámítoló- és jelzálogbank részvényei továbbra is ajánlatos vételre, mindkét intézet fennállásuk óta a legszebb eredményt az elmúlt fél évben érte el. A rimamuranyi részvény mint egyedüli iparvállalati játékpapír jól el van helyezve. A korona járadék mérvadó bank szakemberek szerint mindinkább közeledni fog a pari árfolyamhoz.

NYILT-TÉR. *)

NYILATKOZAT.

A Pécsi Figyelő szeptember 18-ikán megjelent számában sajtóságos módon nekem címzett nyilatkozat jelent meg, mely csekélységgel foglalkozik, személyemet rántván elő holmi szerkesztői üzenet miatt, mely a Pécsi Naplóban jelent meg. Valóban nem tudom legyőzni csodálkozásomat e kiütetés fölött. A Pécsi Naplónak van fő- és felelős szerkesztője, akiknek neve a lapon kitéve olvasható; aztán van egy sereg munkatársa, akik naponta dolgoznak a lapba, akik között én — velük egyenlően — csak közkatona vagyok. Nem értem hát, mily jogon kerit akárki is elő engem, akinek a lapban megjelentekhez semmi közöm. Ez az eljárás kvalifikálhatatlanul vakmerő. Az az állítás hogy valaki kipuhította a kérdéses üzenet szerzőjét: közönséges hazugság. Aki a szerkesztőségi és nyomdai viszonyokkal ismerős, tudja, hogy jogom van így beszélni. Hogy mégis engem választott ki a sok közül annak a nyilatkozatnak az írója, azt onnan magyarázom, hogy az illető nagyon tudja rólam, hogy nekem vele szóba állanom erkölcsi lehetetlenség.

Haksch Lajos.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1894. évi szept. hó 19-én tartott névnaparról.

Az arak metermázsánként számítatnak.

Buza	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Kétszeres	új	5	90	5	70	
	ó	—	—	—	—	
Rozs	új	5	10	4	80	
	ó	—	—	—	—	
Árpa	őszi	6	10	6	—	
	tavaszi	7	—	—	—	
	új	5	70	5	60	

Kinlatat: örös (mintegy 400 gabona rősi volt a piacon).

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ

Felelős szerkesztő

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések.

865 sz.

1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 3487. 3485/93. számú végzése által Újváry Kálmán végrehajtó javára Koszits Szilárd ellen 675 frt 16 kr. tőke, ennek 1890. év február hó 19 napjától számítandó 6% kamatai és a perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- s felülfoglalt és 775 frt 60 kr-ra becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 15638/1894. számú kiküldés rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis **Pécsett, Iskola u. 9 sz.** leendő eszközzésére **1894. évi szeptember hó 24. napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1894. évi szeptember hó 8. napján.

Fonyó István

kir. bírósági végrehajtó.

13613 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Mandl Dávid végrehajtonak Lőrincz Katalin férj. Szabó Péterné végrehajtást szenvedő ellen: 150 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szt.-lőrinczi kir. jbiróság terü. letén levő, Helyesfa község határában fekvő a helyesfai 551. sz. tjkvben felvett 134 hsz. kertre 50 frtban, a helyesfai 407. sz. tjkvben felvett 103 hsz. 36 os sorsz. házra és udvartérre 160 frtban, a helyesfai 342 sz. tjkvben felvett 1462 hsz. szőlőlől Lőrincz Katalint illető 3/4 részre 242 frtban u. a. tjkvben 1467 hsz. szőlőlől ugyan Lőrincz Katalint illető 3/4 részre 344 frtban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1894. évi október hó 13-ik napján d. e. 9 óra-kor Helyesfa község-házában** megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át vagyis 5 frtot, 16 frtot, 24 frt 20 krt, 34 frt 40 krt készpénzben vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8.§-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

A pécsi kir. törvszék mint telekkvi hatóság. 1894. évi július hó 16 napján.

Bogyay Pongrácz.
kir. törvényszéki bír.

1011. sz.
vgr 1894

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 16414/94. számú végzése által Szabó István végrehajtó javára Korzsinek József ellen 71 frt 58 kr tőke, ennek 1894. év május hó 1 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 500 frtra becsült gőzgépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 17926/1894 számú kiküldés rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis **Hosszu-Hetényben** leendő eszközlésére **1894. évi szeptember hó 29. napjának d. u. 2 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen 1894. évi szeptember hó 17. napján.
Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó.

NEMZETI UJSÁG.

A „Nemzeti Ujság” alig hogy megindult, máris önérettel mondhatja el magáról, hogy őszinte szókimondásával, esürést-esavarást nem tűró ellenzéki irányával, oly sikereket ért el, a minőkkel kevés lap dicsékedhetik.

A „Nemzeti Ujság” híven törekszik arra, hogy a mit programjában ígért, becsületesen be is váltsa. Megalkuvást nem ismerő módon, nyíltan és egyenesen harsolni a jelenlegi kormányrendszer ellen, nem tartva szem előtt mást, mint a magyar nemzet jogos érdekeit.

A „Nemzeti Ujság” azon van, hogy pontosan és gyorsan informálja olvasóit minden eseményről. Levelezői vannak az ország minden helyiségében s a kontinens minden fontosabb pontján, úgy, hogy a Nemzeti Ujság a legelső forrásokból nyervén értesüléseit, hírszolgálat dolgában bátran kiállhatja a versenyt minden más hírlappal.

A „Nemzeti Ujság” vezércikkeit a felelős szerkesztőn kívül gr. Apponyi Albert, Horánszky Nándor, Bartha Miklós, Bolgár Ferencz, Bottlik Lajos, Deésy Zoltán, dr. Sághy Gyula, gr. Zichy Jenő, dr. Acsády Ignác, Benedek Elek, stb. írják.

Tárczarovatába legkiválóbb írónk dolgoznak, köztük: Benedek Elek, gr. Bethlen Miklós, Tóth Béla, Hock János, Brassai Sámuel, Bede Jób stb.

Kiváló gondot fordít a „Nemzeti Ujság” arra, hogy minden egyes rovatában, élvezetes olvasmányt nyújtson olvasóinak. Van kiváló gonddal szerkesztett újdonsági, tanügyi, egészségügyi, közgazdasági rovata. Nagy figyelemmel viseltetik a „Nemzeti Ujság” a vidéki élet minden ügyes-bajos dolga iránt. Hetenkint egyszer, vasárnapon a Nemzeti Ujság

DIVAT

mellékletet ad. Azonkívül minden hét péntekjén adja

a gyermekszobában

czimú rovatot.

A „Nemzeti Ujság” felelős szerkesztője: A „Nemzeti Ujság” helyettes szerkesztője:
GÜNTHER ANTAL. **SZEREDAI LEÓ.**

A „Nemzeti Ujság” előfizetési ára:

Egész évre 14 frt. || Negyed évre 3 frt 50 kr.
Fél évre 7 frt. || Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 4 kr, vidéken 5 kr.

A „Nemzeti Ujság”
szerkesztősége:

Budapest, IV., Petőfi utca 16. sz.

A „Nemzeti Ujság”
kiadóhivatala:

Budapest, VI., Nagymező-utca 25. sz.

Utolsóelőtti **Lembergi** Sorsjegyek á 1 frt.
hét **kiállítási**

Főnyeremény **60 000** forint.

kaphatók: Schapringer J. és Ulmann M. Károlynál.

Könyvnyomda
Majláth tér 5. számú házból a
Széchenyi-tér 14-ik
szám alatt lévő
királyi ítélő-tábla épületében
lévő bolt-helyiségbe helyeztetett át.

Taizs Mihály-féle

**Könyvnyomda-
helyiségváltoztatás**

Hirdetések

jutányosan vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban.